

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lutego 2019 roku

Sąd Rejonowy w Puławach II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Marek Stachoń

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Anita Szczepanik

Bez udziału Prokuratora -

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 06.12.2018 r., 31.01.2019 r.

sprawy R. R., syna T. i B. z domu T., urodzonego dnia (...) w N.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 10 maja 2012 roku do 08 kwietnia 2013 roku w P., woj. (...), uchylał się od obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości protokołem Sądu Rejonowego w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 04 lutego 2004 roku sygn. akt III RC 746/03 poprzez nielożenie na utrzymanie swojej córki J. R. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego A. K., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych

tj. o czyn z art. 209§1a kk w zw. z art. 209§1 kk

II. w okresie od 27 listopada 2013 roku do 19 marca 2018 roku w P., woj. (...) uchylał się od obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości protokołem Sądu Rejonowego w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 04 lutego 2004 roku sygn. akt III RC 746/03 poprzez nielożenie na utrzymanie swojej córki J. R. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego A. K., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które został już skazany

tj. o czyn z art. 209§1a kk w zw. z art. 209§1 kk w zw. z art. 64§1 kk

1. oskarżonego R. R. uniewinnia od dokonania zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżania czynu;

2. oskarżonego R. R. uznaje winnym tego, że w okresie od 31 maja 2017 roku do 19 marca 2018 roku w P., woj. (...) uchylał się od obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości protokołem Sądu Rejonowego w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 04 lutego 2004 roku sygn. akt III RC 746/03 poprzez nielożenie na utrzymanie swojej córki J. R. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego A. K., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które został już skazany tj. czyn z art. 209§1 kk w zw. z art. 64§1 kk i za to na mocy art. 209§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

3. na mocy art. 624§1 kpk zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Puławach oskarżyła R. R. o to, że:

I. w okresie od dnia 10 maja 2012 roku do dnia 8 kwietnia 2013 roku w P. woj. (...) uchylał się od obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości protokołem Sądu Rejonowego w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 4 lutego 2004 roku sygn. akt III RC 746/03 poprzez nie łożenie na utrzymanie swojej córki J. R. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego A. K., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych,

tj. o czyn z art. 209 § 1a k.k. w zw. z art. 209 § 1 k.k.;

II. w okresie od 27 listopada 2013 roku do dnia 19 marca 2018 roku w P. woj. (...) uchylał się od obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości protokołem Sądu Rejonowego w Puławach III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 4 lutego 2004 roku sygn. akt III RC 746/03 poprzez nielożenie na utrzymanie swojej córki J. R. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego A. K., przy czym łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w ciągu 5 lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary za umyślne przestępstwo podobne do przestępstwa, za które został już skazany,

tj. o czyn z art. 209 § 1a k.k. w zw. z art. 209 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

R. R. i A. R. obecnie K. byli małżeństwem, z którego urodziła im się w dniu (...) córka J. R.. R. R. od lat nie interesuje się losem swojego dziecka i nie utrzymuje kontaktów z byłą żoną. Ugoda zawartą przed Sądem Rejonowym w Puławach w dniu 4 lutego 2004 roku w sprawie III RC 746/03 R. R. zobowiązał się wobec A. R. płacić alimenty w kwocie 250 złotych miesięcznie na rzecz swojego dziecka J. R.. R. R. nie płacił alimentów, co skutkowało skierowaniem długu alimentacyjnego do egzekucji komorniczej, która okazała się bezskuteczna, a zadłużenie doszło do około (...) na rzecz córki i (...) na rzecz funduszu alimentacyjnego. W okresie od 10 maja 2012 roku do 8 kwietnia 2013 roku nie płacił alimentów zwiększając zaległość o co najmniej 3 świadczenia okresowe. Z powodu nie płacenia alimentów Sąd Rejonowy w Puławach wyrokiem z dnia 20 września 2011 roku w sprawie II K 431/11 skazał R. R. na karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na 4 lata próby, której to kary pozbawienia wolności wykonanie zarządzono postanowieniem z dnia 5 grudnia 2012 roku, a kara była wykonywana od 9 kwietnia 2013 roku do 26 listopada 2013 roku z uwagi na warunkowe przedterminowe zwolnienie. W zakładzie karnym miał pozytywną opinię. Po opuszczeniu zakładu karnego od 27 listopada 2013 roku do 19 marca 2018 roku R. R. nadal nie płacił alimentów zwiększając zaległość o co najmniej 3 świadczenia okresowe. Nie płacenie przez R. R. alimentów w okresach od 10 maja 2012 roku do 8 kwietnia 2013 roku i od 27 listopada 2013 roku do 19 marca 2018 roku nie naraziło jego córki J. R. na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, gdyż jej matka w tym czasie pracowała i uzyskiwała stałe dochody. Uzyskiwane przez nią dochody wystarczały na podstawowe potrzeby dziecka i nigdy nie liczyła na alimenty jak też nie korzystała z pomocy społecznej. R. R. był już dwukrotnie karany za przestępstwo nie alimentacji, jest z zawodu tynkarzem-murarzem, w okresie od 6 września 2013 roku do 24 grudnia 2013 roku pracował na umowę o pracę, od 1 do 31 lipca 2016 roku pracował na umowę zlecenia, a w pozostałym okresie utrzymywał się z prac dorywczych i poza córką nie ma nikogo na utrzymaniu.

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd obdarzył wiarą zeznania świadków: A. K. – k. 71v, 10-11, 79v, ponieważ są logiczne, konsekwentne i znajdują potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach sprawy. Sąd obdarzył wiarą ponadto dowody znajdujące się w aktach sprawy: wniosek o ściganie – 1, 32, kopia protokołu – k. 2, karta rozliczeniowa – k. 3, zaświadczenie z PUP P. – k. 14-16, odpis wyroku – k. 18, zaświadczenie z MOPS – k. 24-28, zaświadczenie z (...) k. 30, zaświadczenie z ZUS – k. 31, dane osobo poznawcze – k. 40, dane o karalności – k. 43, 74-76,

opinia z Zakładu Karnego – k.47-48, ponieważ zostały sporządzone przez uprawnione do tego osoby i w przewidzianej prawem formie, a żadna z zainteresowanych stron nie zakwestionowała ich prawdziwości.

Oskarżony R. R. przyznał się do winy i wyjaśnił, że to co zarobił, wystarczyło mu jedynie na jego zatrzymanie. Nie sposób dać wiary, że osoba posiadająca tak poszukiwany obecnie na rynku pracy zawód jak murarz-tylnik nie może znaleźć pracy pozwalającej na płacenie alimentów na jedno dziecko w wysokości bardziej niż skromnej nie mając innych zobowiązań.

Wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, ponieważ jest on osobą świadomą swych czynów i nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające jego odpowiedzialność karną. W szczególności nie stanowi usprawiedliwienia nie płacenia rat alimentacyjnych brak możliwości finansowych oskarżonego, gdyż oskarżony nie dokładając odpowiednich starań w poszukiwaniu lepiej płatnej pracy sam się tych możliwości pozbawiał. Obowiązek alimentacyjny oznacza, że zobowiązany powinien starać się uzyskiwać dochody, z których będzie mógł płacić na dziecko.

Zarzucając oskarżonemu czyn w okresie od 31 maja 2017 roku do 19 marca 2018 roku wyczerpuje znamiona art. 209 § 1 k.k., ponieważ oskarżony nie łożył na utrzymanie własnego dziecka w wysokości orzeczonej przez sąd, przy czym zadłużenie z tytułu alimentów przekroczyło trzykrotność raty. W pozostałym okresie to jest przed 31 maja 2017 roku skazany nie mógł popełnić czynu z art. 209 § 1a k.k., ponieważ przed tą datą przepis w tym brzmieniu oznaczony jako art. 209 § 1 k.k. stanowił, że uchylanie się od obowiązku alimentacyjnego naraża uprawnionego na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Z materiału dowodowego a w szczególności z zeznań matki dziecka wynika, że pomimo uchylania się przez oskarżonego od obowiązku alimentacyjnego, dziecko nie było narażone na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. Dopiero od 31 maja 2017 roku przestępstwo nie alimentacji nie musi wywoływać powyższego skutku i dlatego sąd mógł stwierdzić winę oskarżonego dopiero od tej daty. Na marginesie należy zaznaczyć, że oskarżyciel w akcie oskarżenia nie zarzucił oskarżonemu wywołania skutku w postaci narażenia dziecka na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Przy wymiarze kary jako okoliczności obciążające sąd wziął pod uwagę dotychczasową karalność i długoletnie zaniechania swoich obowiązków, a jako okoliczności łagodzące okazaną skruchę. Biorąc powyższe pod uwagę sąd wymierzył karę adekwatną do stopnia zawinienia przez sprawcę i do społecznej szkodliwości czynu, która spowoduje, że oskarżony zacznie wreszcie przestrzegać porządku prawnego.

Sąd zwolnił oskarżonego z ponoszenia kosztów sądowych ze względu na jego trudną sytuację materialną.